

valtuusto päätti¹⁾ valittaa senaattiin kuvernöörin päätöksestä ja hyväksyi²⁾ myöhemmin laaditun asiaa koskevan valituskirjelmän.

Erään Elisabetintorin osan uudestikiveäminen. Rakennuskonttorin esityksestä kaupunginvaltuusto myönsi³⁾ konttorille 3,000 markan määrärahan Uudenmaan kasarmin edustalla sijaitsevan Elisabetintorin osan uudestikiveämistä varten ja antoi konttorille tehtäväksi heti panettaa työn toimeen.

N. s. Punanotkon puistikon tasoittaminen. Rahatoimikamarin esityksen määrärahan myöntämisestä Kasarmin-, Ulriikaporin-, Korkeavuoren- ja Etel. Punanotkonkatujen välisen paikan eli n. s. Punanotkon puistikon tasoittamiseen, minkä esityksen kaupunginvaltuusto vuonna 1879 oli pannut pöydälle⁴⁾ toistaiseksi, valtuusto vuonna 1885 epäsi⁵⁾ määräten asian poistettavaksi valtuuston diaareista.

Lupa ajamiseen Kaisaniemen puiston ajoteilla ja vesijohdon ulottaminen sinne. Kaisaniemen keilarata osakeyhtiön johtokunnan anomuksen, että lupa myönnettäisiin ajoneuvoilla kulkemiseen Kaisaniemen puiston ajoteilla sekä että vesijohto ulotettaisiin mainittuun puistoon, kaupunginvaltuusto lähetti⁶⁾ rahatoimikamariin. Samaten valtuusto lähetti⁷⁾ kamariin ravintoloitsijatar A. Hammarlundin myöhemmin esittämän samaa tarkoittavan anomuksen. Kamarin asiasta antama lausunto ei kuitenkaan saapunut vuoden varrella.

Toimenpiteitä Vantaanjoen laskemisen johdosta. Sen johdosta että oli virinnyt kysymys Vantaanjoen laskemisesta, kaupunginvaltuusto tehdystä esityksestä valtuutti⁸⁾ rahatoimikamarin kaupungin puolesta esittämään läänin kuvernöörille joitakin huomautuksia, jotka koskivat erinäisten mainitusta yrityksestä kaupungille mahdollisesti koituvien haittojen ehkäisemiseksi tarpeellisina pidettyjä ehtoja.

B. Kaupungin irtainta omaisuutta ja rahatointa koskevat asiat.

Kaupunginkassan tilaa valaiseva taulukko. Rahatoimikamarin kaupunginvaltuustolle lähettämä kaupunginkassan tilaa joulukuun 31 p:nä 1884 valaiseva taulukko ei antanut⁹⁾ valtuustolle toimenpiteen aihetta.

Kaupunginkassan katsastus. Kaupunginkassan katsastajiksi kaupunginvaltuusto valitsi¹⁰⁾ vtt Kullhemmin ja af Lindforsin sekä heidän varamiehekseen vtn Kurténin.

Kaupungin irtaimen omaisuuden katsastus. Kaupungin irtaimen omaisuuden katsastajiksi kaupunginvaltuusto valitsi¹⁰⁾ vtt Steniuksen ja Wecksellin, sekä heidän varamiehekseen vtn Lundqvistin.

Kaupungin vuoden 1884 tilien tarkastus. Sen jälkeen kun tilintarkastajain kertomus¹¹⁾ heidän toimittamastaan kaupungin vuoden 1884 tilien tarkastuksesta ynnä rahatoimikamarin ja vaivashoitohallituksen sen johdosta antamat selitykset¹¹⁾ olivat saapuneet, kaupunginvaltuusto päätti¹²⁾ antaa valiokunnalle, johon kuuluivat vtt Schildt, Kurtén ja Dittmar,

¹⁾ Valt. pöytäk. 29 p. syysk. 15 §. — ²⁾ S:n 3 p. marrask. 6 §. — ³⁾ S:n 30 p. kesäk. 21 §. — ⁴⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 31. — ⁵⁾ Valt. pöytäk. 21 p. huhtik. 1 §. — ⁶⁾ S:n 1 p. jouluk. 4 §. — ⁷⁾ S:n 15 p. jouluk. 2 §. — ⁸⁾ S:n 13 p. lokak. 14 §. — ⁹⁾ S:n 3 p. maalisk. 5 §. — ¹⁰⁾ S:n 8 p. tammik. 2 §. — ¹¹⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 11. — ¹²⁾ Valt. pöytäk. 30 p. kesäk. 1 §.

tehtäväksi antaa lausunnon kertomuksesta. Sen jälkeen kun valiokunnan mietintö ¹⁾ oli annettu ja julkaistu painosta ²⁾, valtuusto sen mukaisesti myönsi ³⁾ rahatoimikamarille sekä kaupungin muille virastoille ja virkamiehille täyden vastuunvapauden kaupungin rahatoimen hoidosta vuonna 1884. Muista valtuuston tässä yhteydessä tekemistä päätöksistä tehdään selvää ⁴⁾ muualla tässä kertomuksessa.

Huutokauppakamarin tilien tarkastus. Kaupungin vuoden 1884 tilien tarkastajain huomautettua tilintarkastuskertomuksessaan ⁵⁾, että kaupungin huutokauppakamari, vaikka se oli tarkoitettu tuloa tuottavaksi laitokseksi, antoi tuloa ainoastaan murto-osan siitä vuokrasta, joka sen huoneistolle oli laskettava, sekä ettei tilintarkastajille ollut annettu tehtäväksi laitoksen tilien tarkastusta, joka kuului maistraatille, kaupunginvaltuusto sen valiokunnan ehdotuksesta, joka antoi mietinnön ¹⁾ mainitusta kertomuksesta, antoi ³⁾ rahatoimikamarille tehtäväksi ottaa harkittavakseen ja ehdottaa sopivia toimenpiteitä huomautuksen aiheena olleen epäkohdan poistamiseksi.

Sedmigradskyn pientenlastenkoulun ja Marian turvakodin tilien tarkastus. Sedmigradskyn pientenlastenkoulun ja Marian turvakodin tilintarkastajain puoltolauseen nojalla kaupunginvaltuusto myönsi ⁶⁾ mainittujen laitosten johtokunnalle ja taloudenhoitajalle vastuunvapauden niiden hallinnosta vuonna 1884, minkä ohessa erinäiset tilintarkastajain esittämät kirjanpitoa koskevat toivomukset päätettiin saattaa johtokunnan tietoon.

Toimenpiteitä kaupunginkasööri K. J. Kuhlbergin vajauksen johdosta. Rahatoimikamari ilmoitti ⁷⁾ kaupunginvaltuustolle, että kamarin m. m. edesmenneen kaupunginkasööri K. J. Kuhlbergin takausmiehiä vastaan nostama oikeudenkäynti hänen vajauksensa ⁸⁾ korvaamisesta oli ratkaistu senaatin vuonna 1885 julistamalla päätöksellä, jolla kamarin kanne, sikäli kuin se kohdistui mainittuihin takaajiin, oli hylätty. Kaupungille siten koitunut tappio, pääomaltaan 4,713:68 markkaa, johtui siitä, että maistraatti oli laiminlyönyt kymmenen vuoden kuluessa takaussitoumuksen antamisesta eli viimeistään syyskuun 9 p:nä 1873 huomauttaa takaaajille kyseisestä takauksesta ja siten antanut sen vanhentua. Puheena olevaa laiminlyöntiä ei helposti voinut lukea kenenkään muun maistraatin jäsenen kuin puheenjohtajan syyksi, jonka velvollisuus olisi ollut ryhtyä asian vaatiin toimenpiteisiin. Tällöin oli kuitenkin otettava huomioon, että maistraatissa oli tapahtunut puheenjohtajan vaihdos vähää ennen takaussitoumuksen voimassaoloajan päättymistä, kun oikeusraatimies F. A. Åkerberg elokuun 1 p:nä 1873 virkaatekevänä ryhtyi virkaa hoitamaan. Kamari piti epäiltävänä, oliko kaupungilla aihetta ryhtyä häntä vastaan oikeudenkäyntiin vahingonkorvauksen saamiseksi kyseisestä laiminlyönnistä, mutta jätti valtuuston ratkaistavaksi, oliko ryhdyttävä toimenpiteisiin vajauksen vielä jäljellä olevan ja peittämättömän osan suhteen. Valtuusto lähetti ⁹⁾ asian tarkemmin valmisteltavaksi valiokuntaan, johon kuuluivat vtt Nordman, Wegelius ja Sohlman.

Veronkantoaikojen määrääminen. Rahatoimikamarin esityksestä kaupunginvaltuusto päätti ¹⁰⁾, että vuoden 1884 kunnallisverojen ensimmäisen

¹⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 19. — ²⁾ Valt. pöytäk. 13 p. lokak. 4 §. — ³⁾ S:n 3 p. marrask. 1 §. — ⁴⁾ Ks. ss. 94 ja 102 sekä alemp. tällä sivulla. — ⁵⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 11. — ⁶⁾ Valt. pöytäk. 26 p. tonkok. 19 §. — ⁷⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 12 v:lta 1887. — ⁸⁾ Ks. 1875—78 kert. s. 138. — ⁹⁾ Valt. pöytäk. 1 p. jouluk. 1 §. — ¹⁰⁾ S:n 28 p. huhtik. 6 §.

kantokauden tuli alkaa toukokuun 18 p:nä ja jatkaa saman kuukauden 30:nteen, ja oikeutti kamarin määräämään toisen, syyskuussa olevan veronkantokauden kantopäivät.

Lisäys verolipun tekstiin. Vuoden 1886 talousarvion järjestelyn yhteydessä kaupunginvaltuusto päätti¹⁾, että verolippuihin vastedes oli merkittävä sekä vuoden taksoitettu määrä että erioikeudellisten ja erioikeudettomien veroäyriä lukumäärä, kummatkin erikseen, ynnä se rahamäärä, joka tuli jokaisen näistä veroäyriä osalle.

Lyhennysluetteloiden tarkastus. Maistraatin lähetettyä kaupunginvaltuustolle tarkastettaviksi lyhennysluettelot vuoden 1883 ja osittain muuttaman edellisenkin vuoden maksamattomista henkirahoista ja suostuntavaroista, valtuusto antoi²⁾ luetteloiden tarkastuksen tehtäväksi valiokunnalle, johon kuuluivat vtt Nordman, Wecksell ja Lundqvist. Valiokunnan mietinnössään tekemän ehdotuksen mukaisesti valtuusto sen jälkeen päätti³⁾ lähettää mainitut luettelot takaisin maistraatille ilmoittaen, että niihin merkittyjen henkilöiden olinpaikka kahta nimeltä mainittua lukuunottamatta, joista toinen tiettävästi asui kaupungissa, ei ollut valtuuston tiedossa.

Tuulaaki-, liikenne- ja mittausmaksujen veloitus ja kanto. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1884 antanut⁴⁾ rahatoimikamarille tehtäväksi neuvoteltuaan kaupungin tullikamarin kanssa antaa valtuustolle lausunnon ja ehdotuksen tuulaaki-, liikenne- ja mittausmaksujen veloituksen ja kannon siirtämisestä tullikamarin tehtäväksi. Tullikamarin puolestaan tuotua esiin⁵⁾ erinäisiä epäilyksiä tämän järjestelyn sopivaisuudesta rahatoimikamari vuonna 1885 ehdotti⁶⁾, että valtuusto tekisi Hänen Keisarilliselle Majesteetilleen esityksen toimenpiteistä asian järjestämiseksi siten, että tullikamarin kassanhoitaja saisi nauttien kaupungin varoista korvausta, joka ei kuitenkaan saanut ylittää 1 % kantomäärästä, toimittaa kaupungille tulevien tuulaaki-, liikenne- ja mittausmaksujen kannon kaupungin alaisen virkamiesten laatimien verolippujen mukaisesti ollen tällöin saman vastuun ja valvonnan alainen, joka oli säädetty muiden hänen kantamiensa varojen suhteen, sekä velvollinen säännöllisesti, esim. kerran kuukaudessa, maksamaan kertyneet varat kaupunginkassaan. Sen jälkeen kun asiaa koskevat asiakirjat oli toimitettu⁶⁾ painettaviksi, valtuusto palautti⁷⁾ asian rahatoimikamariin kehoittaen sitä ottamaan harkittavaksi, eikä mainittujen maksujen kantoa voisi pakkahuoneessa suorittaa joku kaupungin virkamies, joka joka tapauksessa oli velvollinen oleskelemaan siellä. Kamarin asiasta antama uusi lausunto ei saapunut kertomusvuoden kuluessa.

Vapautus liikenne- y. m. maksuista. Tehdystä anomuksesta, jota rahatoimikamari oli puoltanut, kaupunginvaltuusto vapautti⁸⁾ Britannian ja ulkomaan raamattuseuran suorittamasta liikenne- ja muita kaupungin maksuja kaupunkiin tuomistaan raamatuista ja niiden osista.

Satamamaksujen alennus ja palauttaminen. Hullilaisen laivanvarustusyhtiön Bailey & Leetham'in anomuksen saada myöskin vuonna 1885 nauttia yhtiölle aikaisemmin myönnettyä⁹⁾ 40 %:n alennusta voimassa olevista satamamaksuista höyrylaivoistaan, vaikka nämä olivat poiken-

¹⁾ Valt. pöytäk. 29 p. jouluk. 1 §. — ²⁾ S:n 28 p. huhtik. 9 §. — ³⁾ S:n 13 p. lokak. 5 §. — ⁴⁾ Ks. s. 23. — ⁵⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 12. — ⁶⁾ Valt. pöytäk. 3 p. syysk. 20 §. — ⁷⁾ S:n 13 p. lokak. 1 §. — ⁸⁾ S:n 3 p. syysk. 17 §. — ⁹⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 116.

neet kaupunkiin vain kolme kertaa vuoden kuluessa, kaupunginvaltuusto lähetti ¹⁾ rahatoimikamariin. Kamarin lausunnon mukaisesti valtuusto päätti ²⁾ jättää anomuksen huomioon ottamatta, mutta vastaiseksi myöntää yhtiölle oikeuden samaan satamamaksujen alennukseen sen höyrylaivoista ehdoin, että nämä säännöllisesti vähintään viisi kertaa purjehduskauten kuluessa kävivät kaupungissa, missä tapauksessa alennus niin pian kuin viimeinen näistä matkoista oli tapahtunut, laskettiin yhtiön hyväksi yhdellä kertaa kaikista matkoista.

Myöhemmin, sen jälkeen kun puheena olevan laivanvarustusyhtiön höyrylaivat vielä kaksi kertaa vuoden kuluessa olivat käyneet kaupungin satamassa, kaupunginvaltuusto uudistetusta anomuksesta ja rahatoimikamarin annettua siitä puoltavan lausunnon päätti ³⁾ antaa palauttaa yhtiölle 439: 68 markkaa eli 40 % sen laivojen vuoden kuluessa maksamista vähentämättömistä satamamaksuista.

Toripaikoista markkinoilla suoritettavien maksujen korotus. Helsingin käsityöläisyhdistyksen tekemän esityksen toripaikkamaksujen korottamisesta markkinain aikana kaupunginvaltuusto lähetti ⁴⁾ rahatoimikamariin. Kamarin lausunnon ehdotettua esityksen hylättäväksi valtuusto päätti ⁵⁾ jättää sen ratkaisematta, kunnes läänin kuvernöörin päätös torikaupan järjestämisestä ⁶⁾ oli tehty. Myöhemmin valtuusto pani asian edelleen pöydälle ⁷⁾, kunnes valtuuston kuvernöörin edellä mainitun päätöksen johdosta senaattiin tekemä valitus oli ratkaistu.

Vuoden 1884 koiraveron. Maistraatin esityksestä kaupunginvaltuusto myönsi ⁸⁾ aktuaari, asessorinrouva I. Öhrnbergille 25 markan palkkion vuoden 1884 koiraveron kannosta.

Vesimaksun alennus. Rahatoimikamarin puoltolauseen mukaisesti kaupunginvaltuusto myönsi ⁹⁾ kauppias E. Evensenille sellaisen alennuksen siitä vedestä suoritettavista maksuista, joka purjehduskautena 1885 myytäisiin hänelle höyrylaivaa Fänrik Stål varten Eteläsataman keittuhuoneen luona olevasta vesipostista, että maksun, jos purjehduskauten kulutus ylitti 200,000 kannua, tuli olla 1: 10 markkaa 1,000 kannulta, siihen luettuna säädetty provisio myyntiä hoitavalle henkilölle.

Elintarpeiden tarkastusaseman taksa. Terveystieteiden lautakunnan esityksestä kaupunginvaltuusto vahvisti ¹⁰⁾ lautakunnan laatiman ehdotuksen elintarpeiden tarkastusaseman taksaksi. Vahvistettu taksa oli sisällykseltään seuraava:

Helsingin elintarpeiden tarkastusasemalla noudatettava taksa.

Liha ja kala.

Smk.

Yksinkertainen katsastus	—: 50 á 1: —
Sianlihan trikiinitutkimus	—: 50 á 1: 50

Muist. Taksa vaihtelee ilmoitetuissa rajoissa tutkittavaksi annettujen kappaleiden suuruuden mukaan; lihaan nähden korkein hintamäärä tarkoittaa yhden kokonaisen eläinruhon tutkimusta.

Eläinten osien ja nesteiden tutkimus sairautta synnyttävien aineiden selville saamiseksi	2: — á 4: —
--	-------------

¹⁾ Valt. pöytäk. 13 p. lokak. 16 §. — ²⁾ S:n 3 p. marrask. 14 §. — ³⁾ S:n 15 p. jouluk. 8 §. — ⁴⁾ S:n 30 p. kesäk. 18 §. — ⁵⁾ S:n 3 p. syysk. 18 §. — ⁶⁾ Ks. s. 75. — ⁷⁾ Valt. pöytäk. 29 p. syysk. 16 §. — ⁸⁾ S:n 19 p. helmik. 1 §. — ⁹⁾ S:n 21 p. huhtik. 14 §. — ¹⁰⁾ S:n 20 p. tammik. 11 §.

Leipä, maito ja ryynit.

Smk.

Yksinkertainen katsastus	—: 50 á	1: —
Laadun tutkimus, koskeva väärennystä tai haitallisuutta terveydelle	2: — á	5: —
Täydellinen analyysi	20: —	

Maito.

Yksinkertainen katsastus väärennyksen selville saamiseksi		—: 50
Kemiallinen eri ainesosien tutkimus	2: — á	4: —
Täydellinen analyysi	12: —	

Vesi.

Tutkimus, koskeva veden käyttökelpoisuutta juomaksi ja ruoanvalmistukseen	2: — á	5: —
Täydellinen vesianalyysi	25: —	

Alkoholipitoiset juomat.

Laadun tutkimus, koskeva haitallisuutta terveydelle	1: — á	5: —
Viinin, oluen ja muiden käyneiden juomain täydellinen analyysi	20: —	

Muut elintarpeet.

Yksinkertainen katsastus	—: 50 á	1: —
Kemiallinen tutkimus, koskeva väärennystä tai haitallisuutta terveydelle	1: — á	5: —

1 muist. Suurempien tavaramäärien ollessa kysymyksessä, kun kenties on toimitettava useampikertainen tutkimus sovelletaan taksaa johtajan harkinnan mukaan tai sovitaan maksusta tutkimusta haluavan kanssa.

2 muist. Taksa koskee tarkastusasemalle jätettyjen aineiden tarkastusta; sen ulkopuolella toimitetusta katsastuksesta tai tarkastuksesta suoritetaan korvaus sopimuksen mukaan.

Kaupungin palkansaajain palkkaussääntö. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1884 kehoittanut ¹⁾ rahatoimikamaria laatimaan kaikki kaupungin palkansaajat käsittävän palkkaussäännön ehdotuksen ottaen m.m. huomioon, että tällöin tarkoin oli pidettävä erillään ne osat palkkaussääntöä, jotka oli alistettava senaatin vahvistettaviksi. Kamarin vuonna 1885 annettua perustellun ehdotuksen tällaiseksi palkkaussäännöksi ²⁾ valtuusto lähetti ³⁾ tämän valiokuntaan, joka aikaisemmin oli asetettu ¹⁾ valmistelemaan raastuvanoikeuden ja maistraatin uutta palkkaussääntöä koskevaa kysymystä. Samaan valiokuntaan lähetettiin tämän yhteydessä myöskin kaksi aikaisemmin pöydälle pantua asiaa, joista toinen, vuodelta 1882, koski eräiden kaupunginpalvelijain anomusta saada virkapuvustonsa kaupungin kustannuksella ⁴⁾, ja toinen, vuodelta 1884, palkanlisäyksen myöntämistä nuoremmalle kaupunginkirjanpitäjälle ⁵⁾. Sitäpaitsi lähetettiin valiokuntaan eräitä vuonna 1885 tehtyjä palkankorotusanomuksia ⁶⁾.

Sen jälkeen antamassaan mietinnössä ⁷⁾ valiokunta esitti, että rahatoimikamarin laatima palkkaussääntöehdotus hyväksyttäisiin erinäisiin valiokunnan ehdottamiin muutoksiin, että mainittua palkkaussääntöä sen jälkeen kun senaatti oli sen tarpeellisilta osilta vahvistanut, ryhdyttäisiin noudattamaan tammikuun 1 p:stä 1886 tai ellei vahvistusta ollut ehditty saada siihen mennessä, seuraavan kuukauden ensimmäisestä päivästä lukien, asianomaisten ollessa velvolliset kamarille ilmoittamaan, tyytyivätkö he

¹⁾ Ks. s. 26. — ²⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 2. — ³⁾ Valt. pöytäk. 20 p. tammik. 5 §. — ⁴⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 232. — ⁵⁾ Ks. s. 28. — ⁶⁾ Ks. s. 88. — ⁷⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 18.

muutettuun palkkaukseen vai halusivatko säilyttää siihenastiset palkkaehtonsa, sekä että kaikki aikaisemmin myönnettyt kalliinajanlisäykset lakautettaisiin.

Asiaa esiteltäessä kaupunginvaltuusto hyväksyi¹⁾ valiokunnan ehdotuksen tehden kuitenkin erinäisiä muutoksia palkkaussääntöehdotukseen. Edelleen valtuusto sen palkankorotuksen laskemistavan suhteen, joka uuden palkkaussäännön mukaan suoritettaisiin viiden ja kymmenen vuoden virantoimitusajan jälkeen, päätti, että tämä virantoimitusaika rahatoimikamarin ehdotuksen mukaisesti laskettaisiin alkavaksi siitä päivästä, jolloin asianomainen virkamies oli nimitetty virkaansa. Niiden raastuvanoikeuden ja maistraatin puheenjohtajien ja jäsenten suhteen, jotka oli nimitetty virkoihinsa ennen tammikuun 1 p:ää 1884, sekä heidän heille kuuluvien perunkirjoitus- ja perinnönjakoprosenttien korvausten suhteen valtuusto rahatoimikamarin ehdotuksen²⁾ mukaisesti päätti, että näille virkamiehille heidän silloisten palkkaetujensa sijaan, puheena olevat prosentit mukaan luettuina, tammikuun 1 p:stä 1886, mikäli asia valtuustosta riippui, myönnettäisiin seuraavat palkkaedut, nimittäin: oikeuspormestari J. G. Söhlmanille 14,000 markkaa, kunnallispormestari O. L. Palmgrenille, ellei hänen kanssaan kesken olevalla oikeudenkäynnillä hänen palkkaetujaan vahvistettu pienemmiksi, 14,000 markkaa, raatimiehille C. Hidströmille, J. H. E. Berghille ja F. A. Åkerbergille kullekin 8,500 markkaa, raatimiehille E. Öhmanille ja B. O. Steniukselle kummallekin 8,000 markkaa sekä raatimies A. F. Liljerosille samoin 8,000 markkaa; sen ohessa määrättiin, että raatimiesten Öhmanin ja Steniuksen niin pian kuin he voimassa olevan palkkaussäännön mukaan tulivat oikeutetuiksi saamaan virassa vanhemmille oikeusraatimiehille vahvistetun palkan, tuli heille taatun palkan lisäksi saada myöskin tämän palkan ja raatimiehille Hidströmille, Berghille ja Åkerbergille myönnettyjen korkeampien palkkaetujen välinen erotus. Valiokuntaan, joka oli asetettu käsittelemään kysymystä raastuvanoikeuden työjärjestyksen muuttamisesta y.m.³⁾, lähetettiin lopuksi valtuustossa esitetty ehdotus, että palkkaussääntöön sisällytettävään muistutukseen otettaisiin määräys siitä, että pormestareilla ja raatimiehillä oli oikeus yhden kuukauden kesälomaan. Valiokunnan tätä asiaa koskeva mietintö⁴⁾ annettiin⁵⁾ vuonna 1886.

Kaupunginvaltuuston hyväksymät palkkaussäännöt olivat sisällyksellään seuraavat:

Palkkaussääntö Helsingin kaupungille.

		Smk	
<i>Maistraatti.</i>			
Yksi kunnallispormestari,	palkkaa	7,000	12,000
	palkkiota	5,000	
Yksi oikeusraatimies,	palkkaa	5,000	8,000
	palkkiota	2,000	
	ulosottolaitoksen valvonnasta ...	1,000	
Kaksi kunnallisraatimiestä,	palkkaa	4,000	12,000
	palkkiota	2,000	
Kaksi notariusta		1,600	3,200

¹⁾ Valt. pöytäk. 17 p. marrask. 1 §. — ²⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 14 v:lta 1884. —

³⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 248. — ⁴⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 22 v:lta 1886. — ⁵⁾ Ks. s. 165.

	Smk	
Kaksi kaupunginviskaalia, palkkaa	3,000	
palkkiota.....	600	7,200
Neljä kaupunginvoutia	1,600	6,400
Kolme ulosottoapulaista	800	2,400
Kuusi kaupunginpalvelijaa, joista kaksi maistraatin kansliassa ja neljä raastuvanoikeuden rikosasiainosastolla.....	1,100	6,600
Neljä kaupunginpalvelijaa, joista kaksi maistraatissa ja kaksi raastuvanoikeuden ensimmäisellä osastolla	900	3,600
Yksi raatihuoneenvahtimestari, paitsi vapaata asuntoa ja polttopuita	—	800
Yksi raatihuoneenrenki, paitsi vapaata asuntoa ja polttopuita	—	480
<i>Muist.</i> Virkaan otettaessa saavat maistraatin ja raastu- vanoikeuden kaupunginpalvelijat sen lisäksi Smk 100: — virkapuvun hankkimista varten		
Smk 35,080: —.		
<i>Kaupunginvaltuuston kanslia.</i>		
Yksi sihteeri	—	2,800
Yksi notarius	—	2,800
Yksi vahtimestari	—	600
Smk 6,200: —.		
<i>Rahatoimikamari.</i>		
Yksi puheenjohtaja	—	4,000
Viisi jäsentä, 20 markkaa istunnolta kullekin jäsenelle	—	5,200
Yksi sihteeri	—	5,000
Yksi notarius	—	2,400
Yksi kanslia-apulainen.....	—	1,200
Yksi vahtimestari	—	800
Smk 18,600: —.		
<i>Rahatoimikonttori.</i>		
Yksi kaupunginkamreeri, palkkaa	5,000	
palkkiota	2,500	7,500
Yksi kaupunginkassööri, palkkaa	4,000	
palkkiota	1,800	5,800
Yksi vanhempi kaupunginkirjanpitäjä	—	4,000
Yksi nuorempi	—	3,000
Yksi konttorikirjuri	—	1,600
Yksi vahtimestari	—	900
<i>Muist.</i> Kaupunginkamreerille ja kaupunginkassöörille mää- rätty palkkio sekä vanhemman ja nuoremman kaupunginkir- janpitäjän ja konttorikirjurin palkkaedut lisääntyvät heidän oltuaan virassaan viisi vuotta kymmenellä prosentilla ja taas viiden vuoden kuluttua edelleen kymmenellä prosentilla virkaa varten osoitetusta palkasta.		
Smk 22,800: —.		
<i>Tuulaakikonttori.</i>		
Yksi vaakamestari ulkomailta sisääntulevaa toimitusta varten	—	4,000
Yksi vaakamestari ulosmenevää sekä kotimaasta sisääntule- vaa toimitusta varten	—	2,400

Myöhemmin kaupunginvaltuusto päätti ¹⁾ antaa rahatoimikamarin kautta tiedustella niiltä maistraatin ja raastuvanoikeuden jäseniltä, jotka olivat oikeutetut korvaukseen menettämistään perunkirjoitus- ja perinnönjakoprosenteista, tyytyivätkö he siihen, että heille taatut henkilökohdaiset palkanlisäykset maksettiin heille uuteen palkkaussääntöön näistä viroista merkittyjen palkkiomäärien vastaavansuuruisina korotuksina.

Edellä olevan 6 muist:n johdosta esitetyistä valituksista tehdään selvää toisaalla tässä kertomuksessa ²⁾).

Virkamiesten palkkain maksamisaika. Kaupungin virkamiesten palkkaussääntöehdotuksen ³⁾ käsittelyn yhteydessä kaupunginvaltuusto päätti ⁴⁾, että kaikki palkat oli maksettava heille kuukauden lopussa siltä ajalta, jonka palkansaajat sen kuluessa olivat virkoja hoitaneet. Tästä päätöksestä valittivat pormestarit O. L. Palmgren ja J. G. Sohlman, raatimiehet E. Öhman, F. A. Åkerberg, B. O. Stenius, A. F. Liljeros, C. Hidström ja K. A. Nyberg, maistraatinsihteeri C. V. Ekroos, aktuaari I. Öhrnberg, notariukset A. T. Palander ja G. J. Sourander, kaupunginviskaalit O. R. F. Albrecht ja A. Mesterton sekä kaupunginlääkäri C. I. Qvist läänin kuvernöörille. Tämän sen johdosta vaadittua kaupunginvaltuuston selitystä asiasta valtuusto päätti ⁵⁾ selityksessään lausua, ettei kyseinen päätös koskenut niitä kaupungin virkamiehiä, jotka sen ohessa, että heidän palkkansa oli esivallan päätöksellä vahvistettu, siihen asti olivat nauttineet etua saada kuukausipalkkansa ennakolta eivätkä olleet velvollisia alistumaan uuden palkkaussäännön nojalla toteutettuun palkkajärjestelyyn.

Lakkautettujen perunkirjoitus- ja perinnönjakoprosenttien korvauksen johdosta esitetyjä valituksia ja selityksiä. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1884 lähettänyt valiokuntaan ⁶⁾ läänin kuvernöörin valtuustolle osoittaman kehoituksen, että valtuusto antaisi lausunnon kunnallispuhemies O. L. Palmgrenin valituksesta, jonka tämä oli tehnyt hänelle tulevaa menettamiensä perunkirjoitus- ja perinnönjakoprosenttien korvausta koskevan valtuuston päätöksen johdosta. Vuonna 1885 valiokunta antoi ehdotuksen pyydetyksi lausunnoksi, ja valtuusto hyväksyi ⁷⁾ sen täydellisesti. Sen jälkeen kun kuvernööri kuitenkin hyväksyen pormestari Palmgrenin valituksen oli kumonnut edellä mainitun päätöksen, valtuusto päätti ⁸⁾ valittaa kuvernöörin päätöksestä ja antoi samalle valiokunnalle tehtäväksi laatia valituskirjelmän, joka sitten jätettäisiin asianomaiseen paikkaan. Myöhemmin valiokunta ilmoitti ⁹⁾, että valituskirjelämä oli tavallisessa järjestyksessä toimitettu senaattiin.

Palkankorotusanomuksia. Maistraatinsihteeri C. V. Ekroosin ¹⁰⁾, kaupunginviskaali O. R. F. Albrechtin ¹¹⁾ sekä ulosottoapulaisten F. E. Dahlbergin ¹²⁾, C. G. Enbomin ¹²⁾ ja A. W. Wickströmin ¹²⁾ yhteisesti tekemät palkankorotusanomukset kaupunginvaltuusto lähetti valiokuntaan, joka oli asetettu ¹³⁾ laatimaan kaupungin palkansaajain uuden palkkaussäännön ehdotusta. Valiokunnan mietinnössään ¹⁴⁾ esittämän ehdotuksen mukaisesti valtuusto päätti ¹⁵⁾ korottaa maistraatinsihteerin palkan 1,600 markasta 2,500 markkaan ja molempien kaupunginviskaalien palkat 2,500 markasta

¹⁾ Valt. pöytäk. 15 p. jouluk. 21 §. — ²⁾ Ks. alemm. — ³⁾ Ks. s. 80 ja seur. — ⁴⁾ Valt. pöytäk. 17 p. marrask. 1 §. — ⁵⁾ S:n 29 p. jouluk. 6 §. — ⁶⁾ Ks. s. 26. — ⁷⁾ Valt. pöytäk. 19 p. helmik. 14 §. — ⁸⁾ S:n 16 p. kesäk. 1 §. — ⁹⁾ S:n 29 p. syysk. 7 §. — ¹⁰⁾ S:n 20 p. tammik. 6 §. — ¹¹⁾ S:n s:n 7 §. — ¹²⁾ S:n 3 p. helmik. 5 §. — ¹³⁾ Ks. s. 27. — ¹⁴⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 18. — ¹⁵⁾ Valt. pöytäk. 17 p. marrask. 1 §.

3,600 markkaan vuodessa, jolloin viimeksi mainituille myönnetystä korotuksesta 1,000 markkaa olisi palkkaa ja loput katsottaisiin palkkioksi sekä mainitun korotuksen ehdoksi määrättiin, että se oli otettava huomioon siinä kaupunginviskaalien palkkaetujen järjestelyssä, jonka kaupunginviskaalien sakko-osuuksien peruuttaminen valtiolle tulevaisuudessa tuli aiheuttamaan. Sitä vastoin evättiin valiokunnan ehdotuksen mukaisesti sekä edellä mainittujen ulosottoapulaisten anomus että maistraatin-sihtööri Ekroosin palkankorotusanomuksensa yhteydessä esittämä anomus, että hän saisi säännöllisen kesäloman ja että määräraha myönnettäisiin sijaisen palkkaamiseen sen ajaksi.

Poliisilääkäarin, lääketieteentutkija G. Smirnofin tekemän palkankorotusanomuksen kaupunginvaltuusto heti epäsi ¹⁾.

Kaupunginpalvelijain virkapuvusto. Maistraatin esityksen, että kaupunginpalvelijoille hankittaisiin virkapuvut, kaupunginvaltuusto oli vuonna 1882 jättänyt ²⁾ ratkaisematta, kunnes kysymys suunnitellusta kaupungin virkamiesten yleisestä palkkajärjestelystä joutui tutkittavaksi. Tämän palkkajärjestelyn yhteydessä valtuusto vuonna 1885 kysymystä käsitelleen valiokunnan ehdotuksesta ³⁾ päätti ⁴⁾, että raastuvanoikeuden ja maistraatin kaupunginpalvelijain silloin, kun heidät nimitettiin toimiinsa, tuli saada 100 markan rahamäärä virkapuvun hankkimista varten ja että he olivat velvolliset virkatehtävissään ollessaan aina esiintymään sellaisessa puvussa, sekä että niille mainittujen virastojen palveluksessa oleville kaupunginpalvelijoille, jotka eivät virkaan astuessaan olleet saaneet tällaista pukua, oli suotava sama etu; tätä päätöstä oli sovellettava siitä päivästä lukien, jolloin uusi palkkaussääntö sai lain voiman.

Rahatoimikonttorin viranhaltijain virkalomaoikeus. Rahatoimikamarin esityksen 500 markan määrärahan myöntämisestä yhden kuukauden kesäloman järjestämiseksi rahatoimikonttorin virkamiehille kaupunginvaltuusto epäsi ⁴⁾.

Rakennuskonttorin apulaisinsinöörin virkain säilyttäminen. Rahatoimikamarin ehdotuksesta kaupunginvaltuusto päätti ⁴⁾ säilyttää rakennuskonttorin vanhemman ja nuoremman apulaisinsinöörin virat kertomusvuoden päätyttyäkin, edellisen toistaiseksi ja jälkimmäisen kolmeksi vuodeksi; edellisen viran vuosipalkan tuli olla 4,800 markkaa ja sen haltijan oikeutettu saamaan 10 %:n palkankorotus viiden vuoden ja yhtä paljon taas viiden vuoden virantoimituksen jälkeen ja irtisanomisajan kolme kuukautta; jälkimmäisen vuosipalkka olisi 3,600 markkaa.

Palkkioita rakennustöiden valvonnasta. Kaupunginvaltuustolle tehdyssä esityksessä rahatoimikamari ehdotti, että valtuusto lausuen julki sen yleisen periaatteen, että yksityisillä henkilöillä, joita asiantuntijoina oli käytetty valvomaan kaupungin laskuun urakalla suoritettuja suurehkoja rakennustöitä, oli oikeus korvauksen saamiseen sellaisista tehtävistä, valtuuttaisi kamarin määräämään maksettavaksi kunnallisen sairaalan ja Malminkadun kansakoulutalon rakennustoimikuntien jäsenille näiden rakennustöiden määrärahoista harkinnan mukaan kohtuullisen palkkion näiden henkilöiden tehtäväänsä uhraamasta ajasta ja vaivasta.

Asiaa esiteltäessä kaupunginvaltuusto lausui ⁵⁾, että urakalla suoritetuissa kaupungin rakennustöissä ylimalkaan ei tuntunut tarvittavan

¹⁾ Valt. pöytäk. 3 p. syysk. 23 §. — ²⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 232. — ³⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 18. — ⁴⁾ Valt. pöytäk. 17 p. marrask. 1 §. — ⁵⁾ Valt. pöytäk. 29 p. syysk. 14 §.

erityistä rakennustoimikuntaa ja että rahatoimikamarin, milloin sellainen yksityistapauksissa osoittautui tarpeelliseksi, tuli siitä valtuustolle ilmoittaa; tällä kertaa valtuusto halusi kehoittaa kamaria valtuustolle ehdotamaan, mitä korvausta se piti kohtuullisena edellä mainittujen kahden rakennustoimikunnan jäsenille. Tämän johdosta rakennuskonttori, joka muuten pysyi periaatteellisella kannallaan asiassa, esitti, että kunnallisen sairaalan rakennustoimikunnan jäsenille muurarimestari A. Ärtille ja merikapteeni J. A. Pontánille myönnettäisiin edelliselle 300 markan ja jälkimmäiselle 100 markan korvaus suoritettavaksi sairaalan rakennusmäärärahasta. Malminkadun kansakoulutalon rakennustoimikunnan jäsenten korvausten määrästä kamari lupasi myöhemmin antaa ehdotuksen. Valtuusto myönsi ¹⁾ ehdotetut palkkiot ja lausui samalla, että rahatoimikamarin rakennuskonttorin avustamana tuli huolehtia pienehköjen rakennustöiden valvonnasta, ellei erityisen rakennustoimikunnan asettamiseen ollut syytä.

Huoneiden vuokralleotto tilapäistä sotilasmajoitusta varten. Majoituslautakunta lähetti kaupunginvaltuustolle hyväksyttäväksi ravintoloitsija J. G. Haglundin kanssa laatimansa sopimuksen, jonka mukaan tämä kesäkuun 1 p:stä lukien 1,600 markan vuosivuokrasta luovutti hotellistaan kolme huonetta sellaisille sotilashenkilöille, jotka tilapäisesti virka-asioissa kaupungissa oleskellessaan olivat oikeutetut majoitukseen. Valtuusto hyväksyi ²⁾ sopimuksen.

Vuokravuoden 1886—87 majoitustariffi. Läänin kuvernöörin pyydettyä kaupunginvaltuustolta ehdotusta vuokravuoden 1886—87 majoitustariffiksi valtuusto lähetti ³⁾ asian majoituslautakuntaan. Lautakunta laati sen jälkeen mainitun vuokravuoden majoitustariffiehdotuksen, jonka valtuusto hyväksyi sellaisenaan ⁴⁾.

Tariffiehdotus oli muuten samanlainen kuin vuokravuoden 1885—86 vastaava tariffi ⁵⁾, mutta sisälsi lisäksi varushuoneeksi käytettävän huoneen vuokran, 20 markkaa kuukaudelta ja 240 markkaa vuodelta.

Santarmihallituksen virkahuoneiston vuokra. Maistraatti ilmoitti ⁶⁾, että senaatti oli korvaukseksi niistä vuokratuloista, jotka majoituslautakunta oli suorittanut santarmihallituksen virkahuoneistosta kesäkuun 1 p:stä 1883 saman vuoden loppuun, myöntänyt kaupungille 100 markkaa kuukaudelta.

Majoitusasiassa tehty valitus. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1884 valittanut ⁷⁾ senaattiin läänin kuvernöörin päätöksestä, jolla majoituslautakunta oli velvoitettu maksamaan aliluutnantti Neväkinille vuokratuloja marraskuun 1 p:stä 8:nteen 1883. Vuonna 1885 ilmoitettiin ⁸⁾, että senaatti hyläten valtuuston valituksen oli jättänyt kuvernöörin edellä mainitun päätöksen voimaan.

Tarveaineiden kuljetus vanhasta muonamakasiinista uuteen. Läänin kuvernöörin pyydettyä kaupunginvaltuuston lausuntoa ryhtymisestä toimenpiteisiin tarveaineiden kuljettamiseksi vanhasta muonamakasiinista uuteen, valtuusto lähetti ⁹⁾ asian rahatoimikamariin, joka kuitenkin ei kertomusvuoden kuluessa antanut siitä lausuntoa.

Palorouiskun osto. Tehdystä esityksestä kaupunginvaltuusto oikeutti ¹⁰⁾

¹⁾ Valt. pöytäk. 3 p. marrask. 11 §. — ²⁾ S:n 26 p. maalisk. 11 §. — ³⁾ S:n 30 p. kesäk. 13 §. — ⁴⁾ S:n 3 p. syysk. 16 §. — ⁵⁾ Ks. s. 29. — ⁶⁾ Valt. pöytäk. 19 p. helmik. 13 §. — ⁷⁾ Ks. s. 49. — ⁸⁾ Valt. pöytäk. 3 p. marrask. 5 §. — ⁹⁾ S:n 29 p. jouluk. 5 §. — ¹⁰⁾ S:n 26 p. maalisk. 12 §.

palotoimikunnan käyttämään palotikapuitten ostamista varten palolaitoksen menosääntöön merkityn 1,700 markan suuruisen määrärahan pohjoisen palotornin n.s. prikaatiruiskun mallia olevan pienemmän paloruis-
kun ostamiseen eteläiseen palotorniin.

Poliisilaitoksen henkilökunnan lisääminen ja palkankorotukset. Sen johdosta että läänin kuvernööri oli vaatinut kaupunginvaltuuston lausuntoa virinneestä kysymyksestä, kaipasiko maan kaupunkien poliisilaitos uudestijärjestelyä, valtuusto päätti¹⁾ lähettää asian valiokuntaan, johon kuuluivat vtt Brummer, Sandberg ja Fellman, poliisimestari H. Åkerman ja oikeusraatimies K. A. Nyberg. Sen jälkeen antamassaan mietinnössä²⁾ valiokunta esitti yleiskatsauksen poliisilaitoksen silloiseen järjestelyyn ja tähdensi sekä järjestyspoliisin miesluvun lisäämisen että poliisikamarin ja järjestyspoliisin henkilökunnan palkkaetujen korottamisen tarpeellisuutta. Viimeksi mainittua olisi vahvistettava vähintään 12 konstaapelilla, 6 vanhemmalla ja 6 nuoremmalla. Poliisimestarin palkkaa olisi korotettava 2,000 markkaa, alipoliisimestarin 1,000 markkaa ja molempien kanslistien 200 markkaa sekä järjestyspoliisin kaikkien 74 konstaapelin vaatetusavustusta 100 markkaa, minkä ohessa ylimääräisen apulaisen palkkaamiseksi poliisikamariin olisi myönnettävä 1,200 markan määräraha. Näistä muutoksista aiheutuvan poliisilaitoksen vuotuisten kustannusten lisäyksen, yhteensä 25,800 markan, suorittamisesta valiokunta lausui, että valtion avustus poliisilaitokselle vuosina 1883—92 kaupunginvaltuuston vastustavasta lausunnosta³⁾ huolimatta oli kerta kaikkiaan määrätty 86,000 markaksi vuodessa ja kaupunki selitetty velvolliseksi suorittamaan kaikki laitoksen ylläpitämisen sen lisäksi vaatimat kustannukset. Vaikkakin toiveet määrärahan saamisesta valtiolta poliisin miesluvun lisäämistä varten siten näyttivät pieniltä, tuntui kuitenkin epäviisaalta antaa tämän kysymyksen sen tähden raueta. Kosketeltu miesluvun lisäys oli näet ehdottomasti välttämätön, ja kaupungin tuli alistua ilman valtionapuakin kustantamaan se, ei kuitenkaan suuremmalla rahamäärällä kuin mitä tarvittiin jos uusille konstaapeleille myönnettiin samat palkkaedut kuin järjestyspoliisin vanhemmilla ja nuoremmilla konstaapeleilla siihen aikaan oli. Vuotuinen kustannus, joka tämän tarkoituksen johdosta tulisi rasittamaan kaupunginkassaa, nousi n. 12,600 markkaan. Poliisikamarin menosäännön ehdotetun lisäyksen suhteen valiokunta viittasi senaatin siviilitoimituskunnan vuonna 1883 antamaan selitykseen, että valtion velvollisuus oli ilman kaupungin avustusta kustantaa poliisikamarin menot, minkä tähden voitiin odottaa, että valtio myöntäisi tähän tarvittavat varat. Mitä lopuksi tuli järjestyspoliisin konstaapelien ehdotettuun palkankorotukseen, joka otettaessa huomioon myöskin 12 uutta konstaapelia nousi 8,600 markkaan vuodessa, valiokunta ei tahtonut puoltaa sitä, että kaupunki yksin sitoutuisi myöntämään tarpeelliset varat, vaan tulisi kaupungin ehdoksi osallistumiselle kosketeltujen kustannusten suorittamiseen määrätä, että valtio myönsi niitä varten avustusta saman suhteen mukaan, joka vuoden 1876 menosäännön mukaan vallitsi kaupungin ja valtion poliisilaitoksen ylläpitämiseksi suorittamien avustusten välillä. Tämän suhteen ollessa 1:1.7 kaupungin osuus puheena olevasta rahamäärästä olisi pyörein luvuin 3,185 markkaa ja valtion osuus 5,415 markkaa.

¹⁾ Valt. pöytäk. 26 p. maalisk. 4 §. — ²⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 13. — ³⁾ Ks. 1879—83 kert. s. 310.

Valiokunnan ehdotuksen mukaisesti kaupunginvaltuusto sen lisäksi, että valiokunnan esittämät näkökohdat ja tosiasiat oli mainittava kuvernöörille annettavassa valtuuston lausunnossa, päätti ¹⁾ myöntää 12 konstaapelin, 6 vanhemman ja 6 nuoremman, palkkaamiseksi järjestyspoliisiin tällaisten konstaapelien silloisin palkkaeduin, jotka olivat 1,100 markkaa vanhemmille ja 1,000 markkaa nuoremmille konstaapeleille, 12,600 markkaa vuodessa marraskuun 1 p:stä lukien. Sen lisäksi valtuusto päätti, että lausunnossa oli mainittava valtuuston pitävän kohtuullisena, että valtio osallistui järjestyspoliisin vahvistamisesta aiheutuviin menoihin samassa suhteessa kuin se vuoden 1876 menosäännön mukaan oli suorittanut osuutensa poliisilaitoksen ylläpitokustannuksista.

Myöhemmin maistraatti ilmoitti ²⁾ päättäneensä ryhtyä toimenpiteisiin läänin kuvernöörin suostumuksen hankkimiseksi puheena olleeseen järjestyspoliisin miesluvun vahvistamiseen sekä siitä mahdollisesti aiheutuvaan passijaon muuttamiseen.

Lisämäärärahoja poliisilaitokselle. Maistraatin puoltolauseen mukaisesti kaupunginvaltuusto myönsi ³⁾ poliisikamarille 440 markan lisämäärärahan kamarin tarpeisiin aikaisemmin ostetun kuljetusvaunun ⁴⁾ muuttamista varten.

Tehdystä esityksestä kaupunginvaltuusto myönsi ⁵⁾ poliisikamarille 420 markan määrärahan kahden uuden hevosen ylläpitämiseen syyskuun 1 p:stä lukien vuoden loppuun.

Kaupunginvankilan vanginvartijain lukumäärän lisääminen. Kaupunginvankilan johtajan G. H. Bäckströmin tekemän esityksen, että mainittuun vankilaan otettaisiin kaksi vartijaa lisää, kaupunginvaltuusto lähetti ⁶⁾ rahatoimikamariin. Kamarin ehdotuksesta valtuusto päätti ⁷⁾, että kyseiseen vankilaan sai ottaa kaksi uutta vanginvartijaa, kumpikin 600 markan vuosipalkoin, jotka kuitenkin ainoastaan toistaiseksi suoritettaisiin kaupungin varoista, koska kysymys kaupunginvankilan ottamisesta valtion huostaan paraikaa oli vireillä.

Vaivaishoitomäärärahan ylittäminen. Vaivaishoitohallituksen ilmoitus, että alituisten vaivaisapujen määräraha vuonna 1884 oli ylitetty 2,232: 93 markalla, ei aiheuttanut ⁸⁾ toimenpidettä kaupunginvaltuuston taholta.

Lisätty määräraha vaivaishoidon sairaanhoitokustannuksia varten. Vaivaishoitohallituksen ilmoitettua kaupunginvaltuustolle, että yleisen sairaalan hallitus oli alkanut otettaessa potilaita kunnan kustannuksella sairaalaan vaatia vaivaishoitohallitukselta sitoumusta hoitokustannusten suorittamisesta, kunnes ilmainen vuode vapautui, eikä niinkuin aikaisemmin ainoastaan 21 päivältä, mikä muutos lisäisi vaivaishoidon sairaanhoitokustannuksia, valtuusto päätti ⁹⁾ kehoittaa rahatoimikamaria laatiessaan kaupungin vuoden 1886 menossäännön ehdotusta merkitsemään lisätyn määrärahan tähän tarkoitukseen. Kamarin laatiman mainitun vuoden talousarvioehdotuksen ¹⁰⁾ mukaisesti valtuusto sen jälkeen talousarvion järjestelyssä korotti ¹¹⁾ vaivaistalon ulkopuolella annettua sairaanhoitoa varten myönnetyn vaivaishoidon määrärahan 3,000 markasta 4,000 markkaan.

Avustusten myöntäminen asevelvollisten perheille. Kuorma-ajurin vaimon

¹⁾ Valt. pöytäk. 3 p. syysk. 21 §. — ²⁾ S:n 13 p. lokak. 8 §. — ³⁾ S:n 26 p. maalisk. 7 §. — ⁴⁾ Ks. s. 30. — ⁵⁾ Valt. pöytäk. 3 p. syysk. 22 §. — ⁶⁾ S:n 26 p. toukok. 1 §. — ⁷⁾ S:n 16 p. kesäk. 9 §. — ⁸⁾ S:n 19 p. helmik. 12 §. — ⁹⁾ S:n 30 p. kesäk. 15 §. — ¹⁰⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 22. — ¹¹⁾ Valt. pöytäk. 29 p. jouluk. 1 §.

A. B. Rönnqvistin anottua avustusta itselleen ja alaikäiselle lapselleen siltä ajalta, jolloin hänen miehensä, kuorma-ajuri J. F. Rönnqvist suoritti asevelvollisuuttaan, kaupunginvaltuusto lähetettyään ¹⁾ asian vaivais-hoitohallitukseen myönsi ²⁾ hakijalle 15 markan kuukausiavustuksen siltä ajalta, jonka hänen miehensä oli vakinaisessa sotapalveluksessa.

Samaten kaupunginvaltuusto tehdystä anomuksesta ja ensin lähetettyään ³⁾ asian vaivaishoitohallitukseen myönsi ⁴⁾ työmiehen vaimolle I. M. Pelanderille 15 markan suuruisen kuukausiavustuksen siltä ajalta, jonka hänen miehensä, asevelvollinen asfalttityöntekijä A. Pelander oli vakinaisessa sotapalveluksessa.

Muurarin vaimon O. K. Heleniuksen anomuksen saada avustusta siltä ajalta, jolloin hänen miehensä, muurari B. V. Helenius suoritti asevelvollisuuttaan, kaupunginvaltuusto lähetti ⁵⁾ vaivaishoitohallitukseen, minkä ohessa kutsuntalautakunnalta oli pyydettyä tietoa siitä, oliko muurari Helenius itse ilmoittautunut vakinaiseen palvelukseen. Tätä asiaa ei ratkaistu vuoden varrella.

Toimenpiteitä uhkaavan kolerakulkutaudin vastustamiseksi. Kolera-kulkutaudin uhkan johdosta terveydenhoitolautakunta anoi, että terveyspoliisiin kesän ajaksi otettaisiin kaksi ylimääräistä katsastusmiestä sekä että kaikki likavesi niistä n. 200 talosta, joissa ei ollut viemärijohtoja, kesäkuun 15 p:n ja syyskuun 15 p:n välisenä aikana kuljetettaisiin pois kaupungin toimesta. Lautakunnan ehdotuksen mukaisesti kaupunginvaltuusto myönsi ⁶⁾ 900 markan määrärahan terveyspoliisiin vahvistamiseksi kesän aikana sekä 8,500 markan määrärahan edellä mainitun likaveden poiskuljettamisen kustantamiseksi, minkä ohessa valtuusto antoi lautakunnalle tehtäväksi ryhtyä siitä aiheutuviin toimenpiteisiin. Tämän johdosta terveydenhoitolautakunta anoi, että puheena olevat täytöntöönpanotoimet uskottaisiin rahatoimikamarille, mutta valtuusto pysyi ⁷⁾ asiasta aikaisemmin tekemässään päätöksessä.

Edelleen kaupunginvaltuusto tehdystä esityksestä myönsi ⁸⁾ terveydenhoitolautakunnalle 7,000 markan määrärahan muita koleranvaaran vastustamiseksi tarpeellisia toimenpiteitä varten sekä oikeutti lautakunnan siinä tapauksessa, että kulkutauti puhkesi paikkakunnalla, sen lisäksi käyttämään sen vastustamiseen 20,000 markkaa, mitkä määrät erittäin pakottavan tarpeen vaatiessa sai ylittääkin.

Myöhemmin ilmoitettiin kaupunginvaltuustolle tiedoksi ja noudatettavaksi eräitä senaatin antamia yleisiä määräyksiä koleranvaaran vastustamiseksi tarkoitavista toimenpiteistä, minkä ohessa läänin kuvernööri pyysi tietoja siitä, mitä viranomaisten toimesta oli asian johdosta tehty. Valtuusto päätti ⁹⁾ vastaukseksi tähän ilmoittaa kuvernöörille edellä mainittujen määrärahaan myöntämisestä.

Kansankirjaston kirjavaraston inventoiminen. Kansankirjaston ja lukusalin toimikunta ilmoitti kaupunginvaltuustolle, että kaksi toimikunnan jäsentä oli toimittanut kirjastonhoitajan vaihtumisen takia tarpeellisen kansankirjaston kirjavaraston inventoimisen siitä huolimatta, että valtuuston valitsemat tarkastajat eivät olleet saapuneet toimitukseen, ja että tällöin oli merkitty 48 nidosta puuttuviksi. Tämän johdosta valtuusto

¹⁾ Valt. pöytäk. 20 p. tammik. 15 §. — ²⁾ S:n 19 p. helmik. 5 §. — ³⁾ S:n 24 p. marrask. 7 §. — ⁴⁾ S:n 15 p. jouluk. 7 §. — ⁵⁾ S:n 29 p. jouluk. 4 §. — ⁶⁾ S:n 26 p. toukok. 9 §. — ⁷⁾ S:n 16 p. kesäk. 19 §. — ⁸⁾ S:n s:n 18 §. — ⁹⁾ S:n 3 p. syysk. 7 §.

päätti ¹⁾ hyväksyä toimenpiteen ja valtuuttaa toimikunnan poistamaan puuttuvat nidokset kirjoista.

Avustuksen myöntäminen kansantajuisten esitelmien järjestämistä varten. Helsingin työväenyhdistys anoi kaupunginvaltuustolta 1,500 markan avustusta suomen- ja ruotsinkielisten kansantajuisten esitelmien kustantamiseksi lukuvuonna 1885—86. Valtuusto päätti ²⁾ ensin antaa yhdistykselle 500 markan määrärahan sellaisten esitelmien järjestämiseksi syyslukukaudella 1885, mutta jättää kysymyksen avustuksen myöntämisestä vuodeksi 1886 riippuvaiseksi uudesta anomuksesta. Työväenyhdistyksen sen johdosta anottua 1,500 markan määrärahaa samaan tarkoitukseen vuodeksi 1886 valtuusto päätti ³⁾ ensin lähetettyään ⁴⁾ asian talousarviovaliokuntaan tämän talousarviomietinnössään ⁵⁾ esittämän ehdotuksen mukaisesti myöntää yhdistykselle pyydetyn määrärahan.

Avustuksen myöntäminen osoitetoimistolle. Ent. maanmittarin A. Lindqvistin anomuksen saada avustusta kaupunkiin perustamalleen osoitetoimistolle kaupunginvaltuusto epäsi ⁶⁾.

Matka-apurahoja. Tehdyistä anomuksesta, jota palotoimikunta oli puoltanut, kaupunginvaltuusto myönsi ⁷⁾ palomestari, filosofianmaisteri M. A. Wænerbergille 600 markan apurahan Berlinin, Leipzigin, Dresdenin ja Kölnin palolaitosten tutkimista varten.

Kansakoulujen johtokunnan esityksestä kaupunginvaltuusto päätti ⁸⁾ antaa johtokunnan käytettäväksi 1,800 markkaa jaettavaksi kaupungin kansakoulujen opettajistolle kuutena 300 markan suuruisena matka-apurahana osallistumista varten kesällä Kristianiassa pidettävään yleiseen koulukokoukseen. Apurahoista oli kaksi annettava yläkoulujen opettajille ja kaksi opettajattarille sekä kaksi alakoulujen opettajattarille ja siten, että puolet apurahoista tulivat suomen- ja puolet ruotsinkielisten koulujen opettajien ja opettajattarien hyväksi. Niiden opettajien ja opettajattarien, jotka olivat saaneet matka-apurahat, tuli koulukokoukseen osaa otettuaan antaa johtokunnalle matkakertomukset.

Kaupungin rahastojen hoito. Vaivashoitohallituksen esitys osin erinäisten vaivashoitoa varten lahjoitettujen rahastojen hoidon muuttamisesta siten, että ne tulisivat antamaan korkoa 6 %, osin siitä, että hallitus saisi nostaa 978: 17 markkaa eli erotuksen sen korkomäärän välillä, joka mainittujen rahastojen varoille oli saatu 4 ½ %:n mukaan marraskuun 1 p:n jälkeen 1882, ja sen määrän välillä, johon sama korko olisi noussut 6 %:n mukaan, kaupunginvaltuusto lähetti ⁹⁾ rahatoimikamariin. Tämän antamassaan lausunnossa ehdotettua, ettei hallituksen esitys antaisi valtuustolle toimenpiteen aihetta, valtuusto lähetti ¹⁰⁾ asian edelleen valmisteltavaksi valiokuntaan, johon kuuluivat vtt Fellman, Wegelius ja Stjernvall.

Samanaikaisesti kaupunginvaltuustolla oli käsiteltävänä eräs kaupungin vuoden 1884 tilintarkastajain tilintarkastuskertomuksessaan ¹¹⁾ tekemä ehdotus eräiden muutosten tekemisestä rahatoimikamarin hoidossa olevien kaupungille lahjoitettujen rahastojen kirjanpitoon ja hoitoon. Kamarin anomuksesta, jota oli puoltanut se valiokunta, joka antoi mietinnön ¹²⁾ mainitusta kertomuksesta, kaupunginvaltuusto päätti ¹³⁾ jättää tämän eh-

¹⁾ Valt. pöytäk. 13 p. lokak. 11 §. — ²⁾ S:n s:n 10 §. — ³⁾ S:n 29 p. jouluk. 1 §. — ⁴⁾ S:n 1 p. jouluk. 3 §. — ⁵⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 23. — ⁶⁾ Valt. pöytäk. 13 p. lokak. 13 §. — ⁷⁾ S:n 26 p. toukok. 8 §. — ⁸⁾ S:n 28 p. huhtik. 3 §. — ⁹⁾ S:n s:n 1 §. — ¹⁰⁾ S:n 24 p. marrask. 1 §. — ¹¹⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 11. — ¹²⁾ S:n n:o 19. — ¹³⁾ Valt. pöytäk. 3 p. marrask. 1 §.

dotuksen ratkaisematta, kunnes kamari oli antanut lausunnon edellä mainitusta vaivahoitohallituksen esityksestä. Valtuusto ei kuitenkaan kertomusvuoden kuluessa ottanut tilintarkastajain ehdotusta uudelleen käsiteltäväkseen.

Klara Wilhelmina Törmälän rahaston tilit. Rahatoimikamari antoi kaupunginvaltuustolle Klara Wilhelmina Törmälän testamenttirahaston vuoden 1884 tilit. Asia ei aiheuttanut ¹⁾ toimenpidettä.

Maria Bergmanin rahaston hoito. Vaivahoitohallitus oli rahatoimikamarille ilmoittanut edesmenneen neiti M. Bergmanin testamentin mukaisesti vastaanottaneensa kaupungille testamentatun osan hänen jälkeensä jättämäänsä omaisuutta, korkoineen 10,657:78 markkaa, ja antaneensa kamarille tilityksen varain hoidosta vuonna 1884. Testamentin mukaan varat oli hoidettava kiinteänä, koskemattomana rahastona, josta ainoastaan kertyneet korot sai käyttää avustuksiksi hyvämaineisille ja taloudellisessa ahdingossa eläville Helsingin kaupunkikunnan naispuolisille jäsenille. Kamarin esityksestä kaupunginvaltuusto päätti ²⁾ antaa mainitulle hallitukselle tehtäväksi huolehtia rahaston hoidosta velvollisena vuosittain antamaan siitä tilityksen kamarille.

Kaupungin vuoden 1886 tulo- ja menosääntö. Maistraatti antoi kaupunginvaltuustolle rahatoimikamarin tiedonantojen johdolla laaditun menoja tuloarvion Helsingin kaupungille vuodeksi 1886 ³⁾ ynnä siihen liittyvät asiakirjat. Valtuusto lähetti ⁴⁾ asian jo aikaisemmin asetettuun ⁵⁾ talousarviovaliokuntaan, johon kuuluivat vtt Tallqvist, Asp, Runeberg, Grönqvist, af Lindfors, Schildt ja Kurtén. Sen jälkeen antamassaan mietinnössä ⁶⁾ valiokunta ehdotti eräitä muutoksia tehtäväksi maistraatin ehdotukseen.

Kaupunginvaltuuston talousarvion järjestelyssä ⁷⁾ vahvistaman vuoden 1886 tulo- ja menosäännön ⁸⁾ loppusummat olivat seuraavat:

M e n o t.

I.	Kaupungin velat	Smk	201,732: 71
II.	Kaupungin virastot	»	164,972: 27
III.	Kunnallishallinto	»	135,129: 68
IV.	Katuvalaistus	»	74,092: 50
V.	Palolaitos	»	57,272: 10
VI.	Poliisi- ja vankeinhoito	»	161,846: —
VII.	Terveysten- ja sairaanhoito	»	41,936: 35
VIII.	Vaivahoito	»	120,710: —
IX.	Opetustoimi	»	249,685: 17
X.	Kaupungin yleiset rasitukset	»	349,411: 04
XI.	Vesijohto	»	51,290: —
XII.	Yleiset työt	»	294,260: —
XIII.	Sekalaista	»	94,800: —
Yhteensä Smk			1,997,137: 82

T u l o t.

Arvioitu säästö vuodesta 1885	Smk	75,000: —
I. Korot	»	32,062: —

¹⁾ Valt. pöytäk. 3 p. maalisk. 1 §. — ²⁾ S:n 21 p. huhtik. 15 §. — ³⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 22. — ⁴⁾ Valt. pöytäk. 15 p. jouluk. 1 §. — ⁵⁾ S:n 1 p. jouluk. 12 §. — ⁶⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 23. — ⁷⁾ Valt. pöytäk. 29 p. jouluk. 1 §. — ⁸⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 24.

II.	Tontinlunastusmaksut	Smk	12,000: —
III.	Kaupungin kiinteä omaisuus	»	150,300: —
IV.	Tonttiverot	»	1,900: —
V.	Tuloa tuottavat oikeudet	»	375,744: —
VI.	Sekalaista	»	371,552: —
VII.	Valtionavut	»	140,974: 17
VIII.	Vesijohto	»	150,000: —
	Taksoitus	»	687,605: 65
			Yhteensä Smk 1,997,137: 82

Vuoden 1885 talousarvioon verrattuna vuoden 1886 vahvistettu talousarvio sisältää erinäisiä muutoksia, joista tärkeimpiä alempana kosketellaan.

M e n o s ä ä n t ö. Ensimmäiseen pääluokkaan, Kaupungin velat, merkityt määrärahat lisääntyivät vuoden 1885 talousarvion vastaavaan pääluokkaan verraten 22,934: 53 markkaa. Uutena eränä tuli lisäksi vuoden 1882 uudisrakennus- ja järjestelylainan kuoletus, 25,500 markkaa. Sitä vastoin poistui viertotieobligatioiden kuoletusrahaston korko, 795: 46 markkaa, ja raatihuonerakennusta varten otetun lainan korkoa alennettiin 100: 64 markkaa, edellä mainitun uudisrakennus- ja järjestelylainan korkoa 669: 37 markkaa ja mahdollisen kassakreditiviin provisiota 1,000 markkaa. — Toisessa pääluokassa, Kaupungin virastot, oli havaittavissa 300 markan suuruinen vähennys, joka kokonaan kohdistui erääseen eläkeerään. — Kolmannessa pääluokassa, Kunnallishallinto, lisäys oli 7,068 markkaa. Uusia olivat tässä kohden 750 markan määräraha vaakain ostamiseen tuulaakikonttorille sekä kaksi rakennuskonttorin määrärahaa, 2,000 markkaa ja 4,800 markkaa, edellinen kaupunginasemakaavan muutosedotuksen kopioimista ja puhtaaksipiirtämistä varten, jälkimmäinen It. viertotien varrella olevien huvilain mittauksia, niiden uuden kartan laatimista ja uudestijakoa varten; sitä vastoin poistui viimeksi mainitun konttorin menosäännöstä 1,000 markan määräraha huvila-alueiden kartoittamiseen uutta vuokralleantoa varten. Rahatoimikonttorissa korotettiin verolippujen jakelumäärärahaa 200 markkaa sekä satamakonttorissa satamakapteenin arvioitua kantoprosenttia 212 markkaa ja satamakonttorin kirjanpitäjän 106 markkaa. — Neljännen pääluokan, Katuvalaistus, kokonaismäärä lisääntyi 4,761: 34 markkaa, mistä 3,279: 84 markkaa tuli kaasuväläistuksen ja 1,481: 50 markkaa täpättiväläistuksen osalle; kummassakin ryhmässä lisättiin lyhtyjen lukumäärää. — Viidennessä pääluokassa, Palolaitos, kokonaissumma lisääntyi 1,373: 70 markkaa. Tässä korotettiin m. m. palotallin määrärahoja yhteensä 868: 70 markkaa ja uuden kaluston y. m. ostomäärärahaa 570 markkaa, mutta alennettiin lämmitys- ja valaistusmäärärahoja 115 markkaa. — Kuudennessa pääluokassa, Poliisi- ja vankeinhoito, lisäys oli 14,946 markkaa. Tämä kohdistui pääasiallisesti järjestyspoliisiin ¹⁾, missä tulivat lisäksi 6 vanhemman ja 6 nuoremman konstaapelin palkat, yhteensä 6,600 markkaa ja 6,000 markkaa, ja tallin y. m. ²⁾ määrärahoja korotettiin yhteensä 1,096 markkaa. Kaupunginvankilassa tuli lisäksi kahden uuden vanginvartijan ²⁾ palkkaus, yhteensä 1,200 markkaa. — Seitsemännessä pääluokassa, Terveysten- ja sairaanhoito, kokonaissumma aleni 1,566: 65 markkaa.

¹⁾ Ks. s. 91. — ²⁾ Ks. s. 92.

Tähän tuli 2,000 markan suuruinen uusi määräraha uuden sairaalan kalustoa varten ja korotettiin pesumäärärahaa 200 markkaa, jota vastoin naispuolisen lääkärin ¹⁾ palkka merkittiin ainoastaan kesäkuun 1 p:ään 1886 asti ja sen tähden 1,166: 65 markkaa pienemmäksi, vakinaisen sairaalan vuokra merkittiin myöskin ainoastaan mainittuun päivään, ja sitä alennettiin sentähden 2,100 markkaa; sairaalatarvikkeiden korjauksia varten merkittyä määrärahaa vähennettiin 500 markkaa. — Kahdeksannessa pääluokassa, Vaivahoito, määrärahan summa aleni 4,010 markkaa. Uusia oli tässä pääluokassa kaksi määrärahaa, yhteensä 360 markkaa, avustuksiksi asevelvollisten omaisille ²⁾; vaivahoitohallituksen huoneiston vuokramääräraha kohosi 200 markkaa, köyhäinavustusmääräraha 2,000 markkaa, työ- ja vaivaistalon ja sen sairaalan köyhien ruokamääräraha 500 markkaa, tämän laitoksen ulkopuolella annetun sairashoidon ³⁾ määräraha 1,000 markkaa sekä mainitun laitoksen korjausten määräraha 750 markkaa. Sitä vastoin alennettiin määrärahoja mielisairaiden hoitoa varten Lapinlahden ja Seilin sairaaloissa 500 markkaa sekä halkomäärärahaa 300 markkaa. — Yhdeksännessä pääluokassa, Opetustoimi, lisäys oli 42,105: 17 markkaa ja kohdistui lukuun ottamatta 1,500 markan suuruista uutta määrärahaa työväenyhdistykselle kansantajuisia esitelmiä varten ⁴⁾ kokonaan kansakouluihin. Näiden menosääntöön merkittiin uusina erinä määrärahoja yhteensä 8,530 markkaa yläkoulujen luokkien suurimman sallitun oppilasmäärän alentamisesta ⁵⁾ aiheutuneisiin menoihin, yhteensä 3,563: 34 markkaa käsitöiden ja vaatteiden paikkaamisen ⁵⁾ opetuksen käytäntöönottamiseksi sekä 5,000 markkaa Kasarminkadun kansakoulutalon erään välikaton korjaukseen. Samoin korotettiin palkkiomäärärahoja yhteensä 17,010: 09 markkaa, jatkokoulujen ylläpitämiseen myönnettyä avustusta 600 markkaa, opetusvälineiden määrärahaa 1,800 markkaa, käsityötarpeiden määrärahaa 300 markkaa, kouluhuonekalumäärärahaa 3,500 markkaa, halkomäärärahaa 2,000 markkaa, valaistusmäärärahaa 700 markkaa, varattomien oppilaiden vaatemäärärahaa 1,000 markkaa, puhtaanapitomäärärahaa 2,500 markkaa sekä koulutalojen kunnossapito- ja korjausmäärärahaa 500 markkaa. Sitä vastoin jäivät pois määrärahat vesi- ja kaasujohtojen asentamiseksi Kasarminkadun kansakoulutaloon, yhteensä 1,600 markkaa, ja sekalaisia menoja varten 316: 46 markkaa, sekä alennettiin palkkamäärärahoja 2,931: 81 markkaa ja huoneistovuokrien määrärahoja 1,549: 99 markkaa. — Kymmennessä pääluokassa, Kaupungin yleiset rasitukset, kokonaissumma aleni 4,559: 20 markkaa. Tässä supistettiin majoituskustannusten määrärahaa 4,759: 20 markkaa, jota vastoin majoituslautakunnan huoneiston vuokramäärärahaa lisättiin 200 markkaa. — Yhdennessätoista pääluokassa, Vesi-johto vähennys oli 20,055 markkaa. Uusi oli 1,500 markan suuruinen määräraha eräiden palopostien muuttamista varten, minkä ohessa vesijohdon rakennusten y. m. kunnossapitomäärärahoja ja »muuta kunnossapitoa» varten merkityjä määrärahoja korotettiin edellisiä 900 markkaa ja jälkimmäisiä 400 markkaa. Sen sijaan poistui 6,200 markan määräraha vesilinnan katon korjaamista y. m. varten, 550 markkaa erään vahtituvan laudoitusta ja maalausta varten sekä yhteensä 3,500 markkaa toimenpiteitä varten palopostien suojelemiseksi jäätymiseltä. Sitäpaitsi alennettiin putkiverkon laajentamismäärärahaa 11,970 markkaa ja sekalaisia pie-

¹⁾ Ks. s. 106. — ²⁾ Ks. s. 92. — ³⁾ Ks. s. 92. — ⁴⁾ Ks. s. 94. — ⁵⁾ Ks. s. 104.

nempä töitä varten merkittyä määrärahaa 635 markkaa. — Kahdennentoista pääluokan, Yleiset työt, kokonaismäärä supistui 401,390 markkaa, mistä supistuksesta 98,000 markkaa tuli kunnossapito- ja 303,390 markkaa uudistoiden määrärahaihin osalle. Kunnossapitomäärärahojen ryhmässä korotettiin kaupungin yleisten teiden määrärahaa 5,900 markkaa, puhtaanapitotöitä varten merkittyjä määrärahoja 2,500 markkaa, viertoteiden 1,000 markkaa ja istutusten ja taimiston määrärahoja 6,500 markkaa, mutta alennettiin rakennusten ja tilain kunnossapitomäärärahoja 3,400 markkaa sekä katujen, kanavain y. m. kunnossapitomäärärahoja 51,300 markkaa, palolaitoksen kaivojen ja vedennostolaitteiden 3,400 markkaa sekä satamain 55,800 markkaa. Kaikki uudistymäärärahat alenivat, katujen tasoitusmääräraha 34,650 markkaa, viemärijohtojen 11,290 markkaa ja uudisrakennusyrityksiä varten merkityt 257,450 markkaa. — Kolmannessatoista pääluokassa, Sekalaista, kokonaisvähennys lopuksi oli 2,225 markkaa. Tähän tuli lisäksi uusi 2,500 markan määräraha lainopillisen avustuksen kustantamiseksi varattomille, jota vastoin maatalous- ja kauppakemiallisen laboratorion avustusta alennettiin 800 markkaa sekä verotusluetteloiden painatusmääräraha, 1,000 markkaa, ja raatihuoneen kalustomääräraha, 3,000 markkaa, poistettiin.

Tulosäätö. Edellisen vuoden arvioitu säästö väheni 105,000 markkaa. — Ensimmäisessä osastossa, Korot, vähennys oli 5,000 markkaa johtuen siitä, että pankkitalletusten ja juoksevan tilin korkoja alennettiin sen verran. — Kolmannessa osastossa, Kaupungin kiinteä omaisuus, oli havaittavissa 395 markan lisäys. Tässä korotettiin lahjoitettujen tilain vero- ja vuokraeriä 600 markkaa, kaupunginasemakaavan alueella sijaitsevien rakennusten ja tonttien vuokria 2,000 markkaa sekä asemakaavan ulkopuolella olevien maatilain, huvila-alueiden ja pienempien paikkojen vuokria 1,000 markkaa. Sitä vastoin poistui 1,500 markan suuruinen »kaupungin muiden kiinteistöjen» vuokratuloerä ja alennettiin viertotievuokrain tuloerää 1,505 markkaa ja laidunmaksujen erää 200 markkaa. — Viidennessä osastossa, Tuloa tuottavat oikeudet, kokonaissumma lisääntyi 19,135 markkaa. Tässä osastossa korotettiin liikennemaksuja 15,000 markkaa, satamamaksuja 5,000 markkaa, ulkomaalaisten suoritettavia maksuja ruokatavarain myynnistä maston vierasta 300 markkaa, sakkorahoja yhteensä 800 markkaa, sakkoja valtionverojen suorittamisen laiminlyömisestä 400 markkaa ja Vanhankaupungin myllyn vuokraerää 535 markkaa. Sitä vastoin poistui 400 markan erä maksuista myyntipöytain, -kojujen tai -tiskien käyttämisestä toreilla j. n. e. ja alennettiin meritse saapuvien sisämaahan tarkoitettujen tavarain tuulaakimaksuista saatavaa tuloa 1,500 markkaa ja mittaussmaksuja 1,000 markkaa. — Kuudennessa osastossa, Sekalaista, vähennys oli 5,109: 20 markkaa. Tässä osastossa kohosi kansakoulujen oppilasmaksujen erä 700 markkaa, tulot kansakoulunoppilaiden käsitoista 250 markkaa sekä saatavat taksoitetuista majoitusmaksuista ja majoitustuulaakista, joilla oli suoritettava se osa majoituskustannuksista, jota Venäjän valtakunnanrahasto ei korvannut, 200 markkaa, jota vastoin henkilökohtaisia vaivaismaksuja alennettiin 1,000 markkaa, koiraveroa 500 markkaa ja Venäjän valtakunnanrahaston korvausta majoituksesta 4,759: 20 markkaa. — Seitsemäs osasto käsitti valtionavut, joiden kokonaismäärä lisääntyi 636: 21 markkaa; kaupungin osuutta paloviinaverosta korotettiin näet sen verran. — Kahdeksanteen osastoon, Vesi-johto, joka lisääntyi 30,000 markkaa, merkittiin uusi 7,000 markan suurui-

nen erä vesimittarien vuokrista ja korotettiin vedenmyynnistä kertyvien tulojen erää 23,000 markkaa. — Verotuksella hankittava määrä lopuksi vahvistettiin 687,605: 65 markaksi eli 38,369: 10 markkaa suuremmaksi kuin vuoden 1885 talousarviossa. — Tulosääntöön liittyvässä muistutuksessa, joka vastasi viimeksi mainitun talousarvion yhdeksättä osastoa, lausuttiin, että vuoden 1882 uudisrakennus- ja järjestelylainasta oli jäljellä yhteensä 213,000 markan määrä, mistä 180,000 markkaa oli varattu reaali-koulutaloa ja 33,000 markkaa vanhan muonamakasiinin sisustamista varten.

Talousarviovaliokunnan ehdotuksesta kaupunginvaltuusto samalla päätti, että kaupungille tuleva osuus vuoden 1884 paloviinaverosta, 7,764: 17 markkaa, oli ensi sijassa käytettävä kansankirjaston ja lukusalin menojen suorittamiseen.

Talousarvion järjestelyn yhteydessä kaupunginvaltuusto niinkään talousarviovaliokunnan ehdotuksesta päätti, että vahvistettu vuoden 1886 talousarvio julkaistaisiin painosta.

Muista kaupunginvaltuuston talousarvion käsittelyn yhteydessä tekemistä päätöksistä tehdään selvää ¹⁾ toisessa paikassa tätä kertomusta.

C. Muut asiat.

Toimenpiteitä Runeberginpatsaan paljastamisen johdosta. Johan Ludvig Runebergin patsaan piakkoin tapahtuvan vihkimisen johdosta kaupunginvaltuusto asetti ²⁾ komitean, johon kuuluivat puheenjohtaja af Schultén sekä vtt Estlander ja af Lindfors, ehdottamaan, mihin toimenpiteisiin kaupungin taholta tämän johdosta olisi ryhdyttävä. Komitean ehdotuksen mukaisesti valtuusto sen jälkeen päätti ³⁾, että kaupunki ottaisi huolehtiakseen patsaan vastaisesta kunnossapidosta, sekä antoi komitealle tehtäväksi kaupungin kustannuksella huolehtia koristelusta ja musiikista paljastustilaisuudessa, minkä ohessa valtuusto valitsi puheenjohtaja af Schulténin tällöin kaupungin puolesta ottamaan vastaan muistopatsaan.

Myöhemmin komitea antoi kaupunginvaltuustolle selonteon toimenpiteistään patsaan paljastustilaisuudessa sekä tilityksen juhllisuuden kaupungille aiheuttamista kustannuksista, jotka olivat 2,097: 06 markkaa, siihen luettuna kustannukset Vänrikki Stoolin tarinain muistokappaleen jakamisesta komitean toimesta kaikille kaupungin kansakoulujen oppilaille. Kaupunginvaltuusto hyväksyi ⁴⁾ viimeksi mainitun toimenpiteen samoin kuin tilityksen kokonaisuudessaan.

Vtn Schybergsonin kirjallisen ehdotuksen johdosta kaupunginvaltuusto aikaisemmin oli päättänyt ⁵⁾ poistaa tileistä kaupungin saatavan erinäisistä Runeberginpatsaan paalutus- ja perustustöistä.

Toimenpiteitä keisarivierailun johdosta. Puheenjohtajan ehdotuksesta, joka oli tehty läänin kuvernöörin kehoituksesta, kaupunginvaltuusto päätti ⁶⁾ asettaa valiokunnan laatimaan ehdotusta toimenpiteiksi arvokkaan vastaanoton järjestämiseksi kaupungin taholta Heidän Majesteeteilleen Keisarille ja Keisarinnalle sen vierailun aikana, jonka he aikoivat kesällä tehdä kaupunkiin. Valiokunnan jäseniksi valittiin puheenjohtaja af Schultén

¹⁾ Ks. ss. 75, 103 ja 106. — ²⁾ Valt. pöytäk. 21 p. huhtik. 18 §. — ³⁾ S:n 28 p. huhtik. 8 §. — ⁴⁾ S:n 16 p. kesäk. 20 §. — ⁵⁾ S:n 21 p. huhtik. 17 §. — ⁶⁾ S:n 19 p. helmik. 15 §.